

er selvfølgelig det, at der for hvert Tog, der kommer til Randers, ogsaa gaar et Tog derfra igen til Fredericia. Men for øvrigt er jeg ikke sikker paa, at man ikke udmærket godt kan føre Maskiner igennem helt fra Fredericia til Aalborg, naar elers Forholdene egner sig dertil. Jeg tror ikke, der vil være saa store Vanskeligheder for Maskinerne, som man her er tilbøjelig til at gaa ud fra. Jeg tror snarere, man bruger dette Argument, fordi man er kommet noget paa Kant med Rigsdagens Ønske om Aarhus Banegaards Indretning.

Med Hensyn til Indretningen af denne Banegaard vil jeg i Anledning af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds' (Stilling) Udtalelse sige, at ogsaa jeg interesserer mig i høj Grad for den Bech'ske Plan om Banegaardsforholdenes Ordning. Men Spørgsmaalet ligger ikke for i Dag, og jeg synes ikke, vi kan komme dybt ind paa Planen ved denne Lejlighed. Navnlig vil jeg væge mig imod, at vi, fordi vi har vedtaget den efter min Mening bedste Ordning for Baneforholdene i Aarhus og ogsaa for Aarhus Havn, skulde være forpligtede til at yde Byen større Tilskud. Jeg interesserer mig i høj Grad for den Plan, som Ingeniør Bech har udkastet, den forekommer mig at være meget tiltalende, og jeg ønsker, at den maa komme til indgaaende Behandling i Rigsdagen; men at jeg skulde forpligte mig paa dette Tidspunkt til at mene, at der bør ydes et ret stort Beløb fra Statens Side til denne Plans Gennemførelse, fordi man finder en god Løsning paa et andet Omraade! — det faar man mig ikke til.

Jeg haaber, at vi nu snart maa være færdige med denne anden Behandling. Paa dette sene Tidspunkt antager jeg ikke, der er mange, som har Lyst til at diskutere Spørgsmaalet videre, og jeg tror heller ikke, der kan komme synderlig nye Synspunkter frem. Tingets Medlemmer er vist klar over, hvad de vil stemme for, og jeg skal da slutte med at anbefale at stemme imod Mindretalsforslagene og for Flertallets Forslag.

Thomas Larsen: Jeg skal ikke forlænge Debatten meget, men jeg finder dog Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af forskellige Henvendelser, der er rettede til mig.

Den højtærede Minister sagde, at man ikke kunde anlægge Jernbaner, fordi der var Arbejdsløshed. Deri giver jeg selvfølgelig den højtærede Minister Ret. Man

kan ikke bygge en Bane paa Grund af Arbejdsløsheden, hvis der ikke er Trang dertil. Men naar man staar overfor Gennemførelsen af en saa lang Række af Jernbaner, som Tilfældet er her, og naar der paa Grund af de ganske særlige Omstændigheder, hvorunder Samfundet for Tiden lever, er Udsigt til Arbejdsløshed, finder jeg det slet ikke urimeligt eller umuligt, at man ved denne Lovgivning indretter sig paa at imødekomme Trangen til at skaffe Arbejde. Det er noget andet end at gaa hen og bygge en Jernbane for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Kan man bygge en Jernbane, som man alligevel skal have, og samtidig bøde paa Arbejdsløsheden, finder jeg, at man gør en god Gerning. Jeg tror godt, at det Forslag, Mindretallet har stillet, i nogen Grad gør Brud paa den traditionelle Gang med Hensyn til Gennemførelsen af den Slags Love. Men naar Forholdene er ekstraordinære, forekommer det mig, at man ikke behøver at gaa rundt i den gamle Hestegang, men meget vel kan tage de Hensyn, som Tiden og Omstændighederne byder.

Mindretallet har endvidere ment, at naar man indskrænkede Loven til i første Omgang at være en Ekspropriationslov, vilde man have lettere ved at gennemføre den, idet der, som jeg hævdede, da jeg første Gang havde Ordet, er adskillige Spørgsmaal, som ikke er fuldstændig klarede. Den højtærede Minister indrømmede mig ogsaa, at Udvalget havde maattet savne forskellige Oplysninger, som det ikke havde været muligt at skaffe fra Statsbanerne i den korte Tid. Hvis jeg havde Sikkerhed for, hvis den højtærede Minister eller det ærede Medlem for Esbjerg-Kredsen (Slebsager) kunde garantere mig, at Landstinget vilde vedtage dette Lovforslag om hele den lange Række Jernbaner i den kommende Samling, vilde jeg føle mig nogenlunde beroliget. Men det er de jo ikke i Stand til, og saa tror jeg fremdeles, at det vil være lettere at gennemføre et Lovforslag om Ekspropriation. I saa Fald vil man være i Stand til at fortsætte Arbejdet med de mangeartede Beregninger, Undersøgelser og Opmaalinger, som den højtærede Minister henviste til, der skulde foretages, medens man arbejdede videre paa Lovforslaget, idet jeg stadig væk gaar ud fra, at naar Rigsdagen har vedtaget Ekspropriationsloven, saa er den i Virkeligheden bundet til de bestemte Anlæg, her er Tale om, de er i Realiteten sikrede. Den højtærede Minister hævdede, at naar han